

inquietud

PUBLICACIÓ QUINZENAL D'ESQUERRA

Redacció: Plaça Bestiar, 15

Sortirà els dissabtes

Administració: J. Montaña, 70

Preu de subscripció: 250 pessetes semestre

Preu del número solt: 20 cèntims

De l'Institut Municipal de 2.ª Ensenyança

La nostra opinió

Creiem arribat el moment d'intervenir des d'aquestes planes, tal com prometérem, en l'assumpte del Col·legi Municipal de Segona Ensenyança. I ho creiem oportú, ara que els estats apassionats d'uns i altres s'han acallat. Per aquest motiu hem retardat emetre la nostra opinió, perquè els punts de coincidència que hi haguessin pogut haver amb els grups o partits que apassionadament i incondicionalment discutien, més que l'Escola, la persona del director, haurien pogut fer confondre la nostra opinió serena, despullada de segones intencions i encaminada sols a la defensa de l'Escola, amb les conveniències i personalismes d'aquells altres.

El nostre silenci, amb curta visió o mala fè, ha estat titllat de col·laboracionista amb els detractors de l'Escola, per boca de qui n'ha sortit precisament més beneficiat. Quan es posseeixen arguments i proves i no s'empren per no donar un èxit a qui no se'l mereix i per a no minvar el prestigi de l'Escola, tothom qui es vanti d'estimar-la ha de saber reconèixer el valor d'aquest silenci; tothom, menys els que esperaven que sortíssim en defensa seva i els que confiaven amb nosaltres per a donar l'atac.

Avui, que per la causa que sigui, uns i altres, amb el seu silenci d'ara, sembla que donguin el problema per solucionat, nosaltres seguim creient que l'assumpte té les mateixes necessitats de coneixement públic, de depuració i organització, i per això ens permetem exposar el nostre criteri, donant una importància especial sobre el què hauria d'ésser i l'organització que hauria de tenir el nostre Institut Municipal. No cal dir que, en apuntar el què hauria d'ésser, cau per la seva pròpia base del que en el present està mancat.

Si algú pot aportar un resum concret d'aquesta tan debatuda però no solucionada qüestió, creiem sense compliments

que som nosaltres. Els que de bon principi ens hi interessàrem i havem seguit pas a pas sense fer acusacions ni defenses, fins que les dades i testimonis ens han ofert els fets despullats de tota passió personal i de tota conveniència de partit. Els que havem escoltat les explicacions dels que creuen imprescindible el director actual, com única salvació de l'Escola i dels que no el creuen ni necessari i li imputen tots els defectes de que adoleix la mateixa. Creiem que som nosaltres els que podem fer una exposició dels fets perquè els havem viscut. Els que havem assistit a les reunions tingudes a la mateixa Escola, invitats pel seu Director, on havem escoltat el senyor Vegué, els senyors professors, el doctor Canal (ex membre del Patronat de l'Escola) i els diferents elements que assistiren a aquestes reunions, on s'exposaren variats punts de vista i opinions sobre el funcionament passat i present i per a l'organització futura i on tots convinguérem que havia de diferir de l'emprada fins al present. Nosaltres som els que havem recabat l'opinió d'alguns pares d'alumnes i inclús d'aquests mateixos; els que coneixem, per haver-lo llegit, el reglament pel qual es regia el Patronat i les actes de les Juntes, pàl·lid reflexe del que allí passava; els que havem rebut la visita de significats elements de la capital que per a tractar d'aquest afer s'han desplaçat a nostra ciutat, advocant prop de nosaltres en defensa de l'Escola i que no han tingut més remei que reconèixer lo encertat de la nostra actitud i posició; els que havem conviscut amb l'Escola; els que en sabem d'ella més del que direm; els que sols lluitarem per l'Escola i per tot el que pugui aportar-li benefici; els que tenim per enemics d'ella tots els ofuscats que porten la qüestió en el terreny personal i polític i es mouen dins un pla incondicional amb criteri tancat.

Tots sabem que als fundadors de l'Escola no els empenyia la força de la necessitat cultural de nostra ciutat, ni el noble fi de crear una Institució d'ensenyament pels fruits de l'intel·ligència i del saber que el dia de demà podria donar. La política caciquista, que inconscientment donà vida a l'Escola, sols pretenia galonejar-se amb la paternitat d'una obra de les que en períodes electorals són un *tanto* més en la puntuació dels mèrits contrets. La Cultura, paraula màgica de les que omplen la boca en actes electorals on es desgranen tantes millores, sols portades a terme amb les caixes municipals, de la Diputació o de l'Estat i que els polítics se n'aprofiten per a pagar el vot amb la construcció d'un pont o d'una carretera dels que no se'l volen vendre.

Això, i sols això, induï a la creació de l'Escola Municipal de Segona Ensenyança, i la plasmació d'aquesta intenció és la frase, que s'ha fet cèlebre, del comptador municipal d'aquella època Sr. Buscarat (e. p. d.) quan es pretenia augmentar el pressupost massa migrat per al desenrotllament del nostre Institut Municipal. En tal ocasió digué: «Sí, sí; tot el que volgueu; però jo crec que ja n'hi ha prou amb una Escola que ho sembli; d'or xapat». Aquest és el criteri sustentat per la majoria dels dirigents de la ciutat.

La política creà l'Escola i la política ha estat el pitjor enemic que ha tingut sempre. I és que aquesta política té interessos creats i conveniències que ha de defensar, i per això quan ho ha cregut convenient ha posposat aquests interessos als de l'Escola.

I no tan sols s'ha sacrificat el prestigi de l'Escola, sinó també el de la direcció i el del seu professorat.

La primera víctima fou i ha continuat essent, fins avui, el seu Director, senyor Vegué. La seva assistència a actes amb els quals el poble no simpatitzava, i la seva pertinença a entitats talment oposades a les idees per ell públicament sustentades, feren minvar el concepte que d'ell el poble en tenia, i que mai deu deixar de tenir el Director d'un Institut d'ensenyament. Així mateix les hores passades quotidianament en llocs públics i po-